

Jeden z poslov – víla Smieška – všetkým vyrozprávala, čo v ľudskom svete videli.

„Nedokázali sme prísť ani na jediný dôvod, ktorý mohol všetok ten plač pôsobiť,“ povedala. „Myslím, že deti sú smutné jednoducho preto, lebo sa nudia.“

„Ale nie, to nemôže byť pravda,“ oponovala víla Nezbedka. „Veď len za minulý týždeň som im vymyslela stovku nových hier! Myslím, že deti sú skôr unavené.“

„Ach, to tiež nie,“ ospalo zamrmlala víla Spinuška. „Poslala som deťom počas svojich ciest také krásne sny, že teraz musia všetky úplne tvrdo spať. Myslím, že deti sú smutné, pretože nemajú dostatok maškrtiek, ktoré by mohli jesť.“

„Náhodou, deti nikdy predtým nejedli toľko výborných sladkostí a dobrôt ako teraz,“ protestovala víla Maškrtka.

„Dobre,“ netrpezlivo ich prerušila kráľovná, „niečo však ich smútok spôsobovať musí. Čo to len môže byť?“
No víly iba bezradne zatrepotali krídlami.

